

Futurs

Llavors sentiré un neguit estrany, i alhora conegut, com de no tenir estómac

Foto: Marco Bianchetti

Faré petits els ulls per afilar la mirada i poder intuir-te en creuar el carrer. Duràs la jaqueta fina que atura els primers vents de primavera. T'hauràs arreglat els cabells, però faràs com que no quan t'ho preguntis.

Abans, hauré allargat la dutxa pel gaudi del repic de l'aigua molt calenta topant-me el cos fins a enrogir-lo. Hauré esmorzat una torrada amb xocolata negra, com els dies de desigs. Em vestiré amb els pantalons marrons de cama ampla i la samarreta blanca esgrogueïda pel temps, i quan em justifiqui em diràs que a mi tot em queda bé, i que cada dia semblo més jove, malgrat que els últims freds m'hauran pronunciat més les arrugues, i els mesos m'hauran empetitit els ulls.

Llavors sentiré un neguit estrany, i alhora conegut, com de no tenir estómac, i voldré que callis, que callem. Obriré els braços tímidament i quedaran suspesos fent un cercle per acollir-te. Faràs un pas valent cap a mi, m'agafaràs les mans i després estrenyeràs el meu cap contra tu, i quedarà encaixat en el clot que s'hi fa a la clavícula.

El peus, seguits pel cos, es mouran lleugerament com els compassos de tres per quatre (ara aquí, ara allà) fins a trobar l'equilibri del meu pes amb el teu. Aleshores et diré t'estimo moltes vegades seguides. Una vegada per cada nit de por a perdre't. Un t'estimo per cada temor que la mort et foragités la vida d'una estocada. I no entendràs res quan em sentis dir que t'he necessitat, però faràs com que sí, i em diràs que no allargui aquesta pena, que al final no ens ha passat res, que

pensi en la gent que ha patit de debò. Com si hi hagués patiments líquids, de mentida, volàtils, rumiaré. Però no diré que sí ni que no, no diré res perquè voldré que la vida s'eixampli, respiri, sense dics. Serà aquí, en l'estret camí que deixaran els nostres cossos, com s'aniran fonent les reixes i les amenaces d'aquest any de negra follia.

I tot seguirà quasi com sempre.

I la civilització serà aquesta primera abraçada nostra.